

[Petra Petersen.]

demokratiets Vegne, at det bliver Medlemsskab af en statsanerkendt Sygekasse for ubemidlede, det vil sige Sygekassebogen, der giver Ret til denne Mælkehjælp.“

Det vilde være rart, om man fra den højtærede Socialminister i Dag kunde høre det samme.

Prisen for et Standardspædbarnsudstyr er for A-Udstyret sat til en Pris af 68 Kr. 10 Øre. I 1946 fødtes der i Danmark 96 000 Børn; 80 pCt. af Forældrene til disse Børn staa vel som nydende Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. Da Loven antagelig ikke bliver fuldt udnyttet, vilde Udgifterne ikke overstige ca. 5 Mill. Kr. eller noget lignende det, Loven om Mælkehjælp kostede at gennemføre, om alle mindrebemidlede Kvinder kom i Betragtning ved dette Lovforslag.

Vil man standse den stadige Stigning, der er i de ulovlige Aborter, maa der gøres noget effektivt, og det gøres ikke ved en Hjælp, der har Præg af Fattighjælp.

Det er mit Haab, at Rigsdagens Partier, der deltog i Befolkingskommissionens Arbejde, forstaa mine Synspunkter og støtter dem, og jeg skal hermed tilsige mit Partis Støtte til denne Lovs Gennemførelse.

Kirstine Ladefoged Jensen: Paa mit Partis Vegne skal jeg med nogle faa Ord tilsige fuld Støtte til de foreslaaede Ændringer i det Lovforslag, der foreligger, om Mødrehjælpsinstitutioner. Ændringerne vedrørende de tre Forhold, Lovforslaget tager Sigte paa, er alle tiltrængt.

Bestemmelserne i Punkt 2, altsaa økonomisk Hjælp i særlige Tilfælde, har særlig glædet mig. Man giver her Mødrehjælpen Pengemidler til at hjælpe i de Tilfælde, hvor økonomiske og sociale Forhold gør Tingene saa fortvivlede for den vordende Moder, at Barnet, hun venter, er uønsket. Regelen burde være, at alle Kvinder, der henvender sig angaaende Afbrydelse af deres Svangerskab, blev henvist til Mødrehjælpen. Her kunde man saa undersøge, om der er lovlig Mulighed for Svangerskabsafbrydelsen, og hvis der ikke er det, hjælpe Mødrene i det Omfang, man finder det nødvendigt og rigtigt. Samfundet skal naturligvis sørge for, at Mødrehjælpen faar den økonomiske Støtte, der er nødvendig. Det viser sig, at i de Tilfælde, hvor Mødrehjælpen er blevet søgt angaaende Svangerskabsafbrydelser i Aarene fra 1939 til 1945, har i en Trediedel af Tilfældene økonomiske Forhold været Hovedgrunden

til Ønsket om Afbrydelsen. Kvinder er i Regelen i anden, tredie Maaned, naar Henvendelsen sker, og i mange, mange Tilfælde vil en direkte økonomisk Støtte netop paa dette Tidspunkt være af stor Betydning, baade mere reelt, men ogsaa psykisk. Det har en stor Værdi, at man ikke er nødt til blot at tilbyde en Hjælp under og efter Fødselen, men at man straks kan yde en direkte Pengehjælp, naar man har skønnet i Mødrehjælpen, at der er Brug for en saadan.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa det Problem, at Antallet af Aborter er steget saa stærkt, men nøjes med at sige, at man naturligvis kan raade Bod paa denne forfærdelige øjeblikkelige Tilstand ved, at man giver Kvinder, der af den ene eller anden Grund ikke ønsker Børn, en lægelig forsvarlig Oplysning om svangerskabsforebyggende Midler. Problemet løses imidlertid ikke ved det alene. Man kan hjælpe paa det ved, at man skaber større Tryghed for vordende Mødre, men skal Ondet rykkes op med Rode, maa der skabes større Ansvarsbevidsthed hos Menneskenes Børn og ikke mindst hos de unge.

Ogsaa Punkt 3, Oprettelsen af Børnehjem, hvor Børnene kan anbringes, medens Adoptionsforhold o. lign. ordnes, vil være af stor Betydning. I Masser af Tilfælde vil der være Brug for, at disse Børn, der skal væk fra Moderen af den ene eller anden Grund, kan anbringes, indtil Forholdene omkring dem er virkelig undersøgt, saa Mødrehjælpen kan sige god for Barnet, og Adoptivforældrene med større Tryghed kan tage imod de Børn, der tilbydes dem. Det er under de nuværende Forhold saa vanskeligt at faa ophævet Adoptionsforhold, saa der er al mulig Grund til, at alle de Undersøgelser, der kan anstilles over, om Barnet er sundt og normalt, gøres i Forvejen. I Masser af Tilfælde er det umuligt, medens Barnet er spædt, og Mødrehjælpen maa derfor have Mulighed for at anbringe Barnet saa længe.

Jeg kan slutte med at sige, at vi med stor Glæde slutter op om de foreslaaede Ændringer.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker for den velvillige Tilslutning, som Lovforslaget har faaet. Jeg forstaa, at der ønskes nedsat et Udvalg, for at forskellige Spørgsmaal kan blive nærmere drøftet, og jeg er selvfølgelig gerne til Tjeneste med alle Oplysninger i dette Udvalg.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, der til en vis